

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, (Jud: O. Țurcan)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Jud: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

ÎNCHEIERE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Valerii Cumpăta,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate
cu Răspundere Limitată împotriva lui Valerii Cumpăta și Raisa Cumpăta,
intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală pentru Gestionarea Blocului
Locativ nr. 21, cu privire la încasarea sumei și

cererea reconvențională înaintată de Valerii Cumpăta și Raisa Cumpăta
împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie”
Societate cu Răspundere Limitată, cu privire la anularea facturii de furnizare a
energiei electrice, repararea prejudiciului material și moral și compensarea
cheltuielilor judiciare,

împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul formulat de către Valerii Cumpăta și s-a menținut hotărârea din 11
mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 3 martie 2016, Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa
Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Valerii Cumpăta și Raisa Cumpăta cu privire la încasarea
sumei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 3 aprilie 2013, în urma unui
control al rețelelor electrice, reprezentanții Întreprinderii cu Capital Străin „RED
Union Fenosa” Societate pe Acțiuni au depistat conectare neautorizată la locul de
consum încăpere nelocativă (subsol) din str. Gh. Madan 87/3 scara 3, mun.
Chișinău.

Astfel, societatea reclamantă a stabilit că subsolul din str. Gh. Madan, nr. 87/3,
scara 3, mun. Chișinău este ocupat abuziv de către locatarii ap. 37 din str. Gh.
Madan, 87/3, mun. Chișinău, pentru depozitarea lucrurilor personale.

În acest sens, la 3 aprilie 2013, în prezența lui Valerii Cumpăta, a fost întocmit
actul nr. A19558, prin care s-a constatat conectarea neautorizată la rețeaua de

energie electrică prin evitarea echipamentului de măsurare, astfel că pârâții au admis consumarea energiei electrice fără evidența acestuia prin echipamentul de măsurare.

La 5 aprilie 2013, a fost efectuată recalcularea energiei electrice consumate pentru perioada 3 aprilie 2010 - 3 aprilie 2013, conform sistemului paușal și a fost înaintată factura spre plată.

Reclamantul a notat că, la 27 iulie 2013, datoria pentru consumul fraudulos al energiei electrice a constituit suma 9 940,33 de lei, fiind formată drept rezultat al neachitării facturii de energie electrică consumată. Totodată, societatea reclamantă a remarcat că pârâții nu au achitat factura de furnizare a energiei electrice nr. 7147699011 din 5 aprilie 2013 în sumă de 9940,33 de lei.

La 27 iulie 2013, reclamantul a expediat reclamația, cu privire la neachitarea datoriei în mărime de 9940,33 de lei, fiind propus pârâților stingerea datoriei sau să întreprindă măsuri pentru soluționarea litigiului. Așadar, conform avizului de recepție, se confirmă faptul că pârâții au primit reclamația la 1 august 2013.

Reclamantul a invocat că pârâții prin acțiunile sale au admis o faptă ilicită și anume consumul fraudulos de energie electrică, fără contract, faptă care a condus la apariția unui prejudiciu furnizorului. La fel, în opinia lui, pârâții, în cazul în care nu erau de acord cu actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale și factura spre plată, urmau să le contestate în conformitate cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 în termenul de 30 de zile. Prin urmare, reclamantul a indicat că pârâții nu au contestat actele în baza căruia a fost formată datoria, din care rezultă că nu și-au exprimat dezacordul cu actele juridice menționate.

Suplimentar, la 1 ianuarie 2015, Întreprinderea cu Capital Străin „RED Union Fenosa” Societate pe Acțiuni, în calitatea sa de operator al rețelelor de distribuție, a separat, din punct de vedere legal, activitatea de distribuție de activitatea de furnizare a energiei electrice, prin constituirea unei noi întreprinderi și anume, Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată.

În temeiul prevederilor Legii cu privire la energia electrică, art. 70, 79 alin. (3), 84 Cod civil și drept consecință a succesiunii universale a părții din patrimoniu ce este aferent activității de furnizare a energiei electrice, Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată a preluat tot patrimoniul, drepturile/obligațiile și respectiv, toate contractele ce sunt aferente activității de furnizare a energiei electrice la 1 ianuarie 2015.

Pentru aceste motive, Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată a solicitat încasarea, în mod solidar, din contul lui Valerii Cumpăta și Raisa Cumpăta a datoriei pentru energia electrică consumată în mărime de 9 940,33 de lei și a taxei de stat achitate la depunerea acțiunii în mărime de 298,21 de lei.

La 22 iulie 2016, instanța de judecată a dispus introducerea în proces a Întreprinderii Municipale pentru Gestionarea Blocului Locativ nr. 21, în calitate de intervenient accesoriu (f. d. 126, pe verso).

Prin încheierea protocolară din 27 februarie 2017, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani a primit în procedură acțiunea reconvențională intentată de Valerii Cumpăta și Raisa Cumpăta împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa

Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea facturii de furnizare a energiei electrice, actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale și repararea prejudiciului moral (f. d. 116 – 118, 127).

În motivarea cererii reconvenționale, reclamanții au indicat că factura de furnizare a energiei electrice nr. 7147699011 din 5 aprilie 2013 și actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. A19558 din 3 aprilie 2013 sunt ilegale. Potrivit lor, actele enunțate au fost ascunse de către societatea pârâtă, iar după doi ani au fost prezentate în instanță de judecată. De asemenea, în opinia reclamanților, acțiunea depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată a fost înaintată cu omiterea termenului de prescripție.

În astfel de circumstanțe, Valerii Cumpăta și Raisa Cumpăta au solicitat anularea facturii de furnizare a energiei electrice nr. 7147699011 din 5 aprilie 2013, încasarea din contul Întreprinderii cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul lor a prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei și încasarea din contul șefului Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21 Valeriu Rusu în beneficiul lor a prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei. La fel, aceștia au cerut din contul societății pârâte a prejudiciului material în cuantum de 3 500 de lei, cauza de deteriorarea ușilor, și compensarea cheltuielilor judiciare în mărime de 6 800 de lei (f. d. 116 – 118).

Prin hotărârea din 11 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată a fost admisă, fiind încasat din contul lui Valerii Cumpăta și Raisa Cumpăta în beneficiul societății reclamante suma stabilită pentru consumul fraudulos de energie electrice în mărime de 9 940,33 de lei și cheltuielile de judecată ce constau din taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 298,21 de lei, iar în total 10 238, 54 de lei. În același timp, instanța de judecată a statuat de a respinge, ca fiind depusă tardiv, acțiunea reconvențională înaintată de Valerii Cumpăta și Raisa Cumpăta (f. d. 138 - 144).

Prin decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Valerii Cumpăta, fiind menținută hotărârea din 11 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 181-190).

În susținerea soluției adoptate, instanțele de judecată au reținut că Valerii Cumpăta și Raisa Cumpăta au încălcat prevederile pct. 35 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementarea în Energetică nr. 393 din 15 decembrie 2010. În special, aceștia au conectat neautorizat încăperea nelocativă (subsol) la energia electrică, amplasată pe str. Gh. Madan 87/3 scara 3, mun. Chișinău.

Cu referire la cererea reconvențională, instanțele de judecată au concluzionat că aceasta a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție, deoarece Valerii Cumpăta și Raisa Cumpăta au recepționat factura de furnizare a energiei electrice nr. 7147699011 din 5 aprilie 2013 și actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. A19558 din 3 aprilie 2013 la 30 martie 2015, iar cererea reconvențională a fost depusă la 22 iulie 2016. Așadar, în conformitate cu art. 17 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ, instanțele de judecată au stabilit că

termenul limită pentru intentarea acțiunii reconvenționale era de 30 aprilie 2015, însă aceasta a fost avansată de reclamantii peste 449 de zile de la ziua indicată.

La 25 iunie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f. d. 191).

La 17 septembrie 2018, Valerii Cumpăta a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, iar, prin încheierea din 18 octombrie 2018 a Curții de apel Chișinău, cererea de revizuire a fost respinsă ca fiind inadmisibilă (f. d. 196, 210 - 214).

La 18 ianuarie 2019, Valerii Cumpăta, a depus recurs împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depuse de Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată și de admitere a acțiunii reconvenționale.

În motivarea cererii de recurs, Valerii Cumpăta a afirmat că instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate, au aplicat și interpretat eronat normele dreptului material aplicabile raportului juridic litigios.

Recurentul a considerat neîntemeiată concluzia instanțelor de judecată cu privire la respingerea acțiunii reconvenționale ca fiind depusă tardiv, deoarece a invocat că a luat cunoștință cu factura de furnizare a energiei electrice la 30 martie 2016, odată cu recepționarea cererii de chemare în judecată.

În continuare, recurentul a invocat că instanța de apel a ignorat prevederile art. 272 alin. (1) și (3) din Codul civil. Astfel, el a reamintit că instanțele de judecată au stabilit că Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată a depus cererea de chemare în judecată până la expirarea termenului de prescripție. Totuși, în opinia lui, instanțele ierarhic inferioare trebuiau să admită acțiunea de încasare doar pentru perioada 3 martie 2016 – 5 aprilie 2016, din motiv că pentru cealaltă perioadă termenul a fost depășit.

La 23 februarie 2019, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție i-a comunicat cererea de recurs Întreprinderii cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, informând că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 15 martie 2019, Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată a înaintat referință în întâmpinarea cererii de recurs, precizând că aceasta este declarată cu încălcarea articolului 434 din Codul de procedură civilă.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Valerii Cumpăta, este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Instanța de judecată subliniază că un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 parag. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților Fundamentale (a se vedea Erfar – Avef vs Grecia, 27 martie 2014, parag. 39 – 40; Sultan vs Republica Moldova, 5 iunie 2018, parag. 24).

Pentru început, judecătorul raportor a făcut un raport verbal în fața completului de judecată instituit în corespundere cu articolul 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Așadar, în conformitate cu articolul 433 lit. a¹), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecătii este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Obiectul prezentei cererii se referă la decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă. În aceeași ordine de idei,

Cererea de recurs certifică faptul că a fost semnată de către Valerii Cumpăta (f. d. 220-221). Astfel, recursul este formulat de către subiectul căruia i s-a conferit dreptul dat, în baza art. 430 lit. a) din Codul de procedură civilă. În același timp, materialele cauzei confirmă că cererea nu a fost examinată anterior.

Cu privire la termenul de declarare a unei cereri de recurs, completul de judecată învederează că acesta se verifică din oficiu în baza argumentelor părților și materialelor aflate în posesie instanței de judecată raportate la circumstanțele cauzei, privite în întregime. În plus, se va supune analizei dacă restricția temporală nu reduce substanța dreptului sus – citat, și, în special, dacă ea urmărește un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea *mutatis mutandis* *Levages Prestations Servicii vs Franța*, 23 octombrie 1996, parag. 40, *Freitag vs Germania*, 19 iulie 2007, parag. 37, *Marc Brauer vs Germania*, 1 septembrie 2016, parag. 34; *Graciova vs Republica Moldova*, 24 ianuarie 2019, parag. 23 – 24). Limitările într-o cale extraordinară de atac pot fi mai stricte decât cerințele instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *Miessen vs Belgia*, 16 octombrie 2016, parag. 64; *Samardžić vs Croația*, 20 iulie 2017, parag. 28; *Zubac vs Croația (Marea Cameră)*, 5 aprilie 2018, parag. 82).

În speță, Valerii Cumpăta a fost prezent la toate ședințele de judecată la examinarea cauzei, fapt stabilit conform proceselor-verbale ale ședințelor de judecată din prima instanță și instanța de apel (f. d. 124-128, 167-168, 178 -180).

Potrivit procesului – verbal al ședinței judiciare din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, Valerii Cumpăta a participat la examinarea efectivă a cauzei, în special, a oferit explicații cu privire la fondul cauzei și a asistat la cercetarea înscrisurilor.

Astfel, la 29 mai 2018, dispozitivul deciziei contestate a fost pronunțat în prezența lui Valerii Cumpăta, fiind definitiv și executoriu în acord cu articolul 394 din Codul de procedură civilă. Iar, la 25 iunie 2018, hotărârea judecătorească integrală a fost expediată participanților la proces (f. d. 191).

Conform recipisei, se confirmă că Valerii Cumpăta a luat cunoștință cu materialele cauzei la 27 iunie 2018 (f. d. 192).

La 28 iunie 2018, decizia Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată”. Ulterior, la 5 iulie 2018, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani a recepționat dosarul civil de la Curtea de Apel Chișinău în acord cu articolul 396 din Codul de procedură civilă (f. d. 193).

La 17 septembrie 2018, Valerii Cumpăta a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău. Potrivit acesteia, recurentul a notat că a primit decizia menționată la 28 august 2018 (f. d. 196). Mai mult, el a furnizat argumente ce vizează ilegalitatea actului judecătoresc, solicitând casarea acestuia și anularea facturii de furnizare a energiei electrice nr. 7147699011 din 5 aprilie 2013 (f. d. 196). Curtea de Apel a respins, ca inadmisibilă, cererea de revizuire la 18 octombrie 2018 și a expediat încheierea către Valerii Cumpăta la 22 octombrie 2018 (f. d. 210 – 214, 215).

La 18 ianuarie 2019, Valerii Cumpăta a declarat recurs împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 220).

În conformitate cu articolul 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul respectiv este de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul de admisibilitate este convins că intervalul de timp de 2 luni este unul rezonabil și suficient de lung pentru a afla conținutul deciziei contestate și pentru a putea alege modalitatea de apărare a propriilor interese și, după caz, de a consulta un avocat (a se vedea *Lekic vs Slovenia* (Marea Cameră), 11 decembrie 2018, parag. 102, în care s-au tras aceleași concluzii pentru termene de 30 de zile și 2 luni, care au fost destinate căilor de atac). De altfel, normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, fără îndoială, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea *Tricard vs Franța*, 10 iulie 2001, parag. 29, *Nicolae Popa vs România*, 9 decembrie 2014, parag. 16, *Tence vs Slovenia*, 31 mai 2016, parag. 31).

Instanța de recurs trebuie să răspundă dacă recurentul a respectat exigențele temporale de mai sus și, după caz, dacă nerespectarea acestora de către el îi afectează dreptul de acces la un tribunal.

La acest capitol, instanța de judecată observă că, la 18 ianuarie 2019, Valerii Cumpăta a solicitat anularea deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău. El a susținut că a luat cunoștință cu decizia contestată la 9 ianuarie 2019 (f. d. 220). Cu toate acestea, potrivit cererii de revizuire din 17 septembrie 2018, recurentul a notat, contra semnătură, că a primit copia deciziei contestate la 28 august 2018 (f. d. 196). În plus, în conținutul acesteia, el s-a referit la considerentele instanței de apel din motivarea hotărârii judecătorești, și anume, că instanța de apel a constatat, în lipsa unor probe, că acțiunea lui reconvențională a fost depusă peste termenul legal de prescripție, cu 449 de zile mai târziu. Cererea lui Valerii Cumpăta a fost soluționată de către Curtea de Apel Chișinău la 18 octombrie 2018, iar încheierea de inadmisibilitate a fost expediată la 22 octombrie 2018 (f. d. 210 – 215).

În aceste condiții, completul de judecată constată că, la 28 august 2018, recurentul a fost conștient de existența deciziei integrale a Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018. Prin urmare, conform art. 112 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată stabilește că termenul de declarare a recursului a început să curgă din 28 august 2018 și a expirat la 29 octombrie 2018.

Astfel, instanța de judecată observă că Valerii Cumpăta s-a folosit de prezenta cale de atac după aproximativ 5 luni de la primirea actului judecătoresc. Acest interval de timp nu poate fi justificat prin depunerea cererii de revizuire la 17 septembrie 2018, cât timp recurentul a formulat, în mod deliberat, o cerere de revizuire la Curtea de Apel Chișinău, deși în decizia contestată era specificat că poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul Curții Supreme de Justiție. Mai mult, recurentul nu a susținut că a greșit în exercitarea apărării drepturilor sale. În orice caz, completul de judecată ar dori, de asemenea, să sublinieze că recurentul trebuia să fie vigilent în ceea ce privește respectarea etapelor procedurale referitoare la cazul lor.

În lumina celor relatate, instanța de judecată este de părere că nerespectarea termenului de avansare a unui recurs a fost cauzat în întregime de comportamentul recurentului, fiind încălcate obligațiile procedurale stipulate în articolul 56 alin. (3) și articolul 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă. În esență, erorile procedurale ar fi putut fi evitate de la bun început și, ținând cont că acestea sunt, în principal, imputabile pentru Valerii Cumpăta, consecințele negative îi revin tot lui (a se vedea Zubac, *ibidem*, parag. 121).

Circumstanțele determinate supra combat ferm versiunea recurentului potrivit căreia el a luat cunoștință cu decizia instanței de apel abia la 9 ianuarie 2019.

În același context, completul de judecată învederează că, în hotărârile Popov vs Moldova (nr. 2) (6 decembrie 2005, parag. 53), Melnic vs Moldova (14 noiembrie 2006, parag. 40 și 41), Dacia S.R.L. vs Moldova (18 martie 2008, parag. 77); Nichifor vs Moldova (20 septembrie 2016, parag. 29 – 32); Carpov vs Moldova (19 februarie 2019, parag. 20 – 23) sau Colesniv vs Moldova (5 martie 2019, parag. 20 – 26), Curtea Europeană de la Strasbourg a constatat că, prin neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârâți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamantilor la un proces echitabil.

Din perspectiva dată, completul de judecată consideră că intimatul beneficiază de o decizie judecătorească, care se bucură de autoritatea lucrului judecat (a se vedea hotărârea nr. 32 din 17 noiembrie 2016 a Curții Constituționale, parag. 57, 64). În acest sens, o eventuală înrăutățirea a unei situații juridice, care a devenit irevocabilă datorită aplicării termenului de prescripție sau care – după cum este în această cauză – ar fi trebuit să devină irevocabilă dacă nu ar fi fost contrazisă de recurent, este incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice (a se vedea, *mutatis mutandis*, Popov (no. 2), *ibidem*, parag. 53).

Intimatul Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată a susținut în referință că cererea de recurs este depusă peste termen.

Luând în considerare interesele concurente și sintetizând cele determinate supra, recurentul nu a furnizat nicio explicație plauzibilă în fața instanței de recurs

despre motivul pentru care a așteptat până la 18 ianuarie 2019 să depună o cerere de recurs împotriva unei decizii despre care a știut din 28 august 2018 (a se vedea Seal vs Regatul Unit 7 decembrie 2010, parag. 82, și Wyssenbach vs Elveția, 22 octombrie 2013, parag. 39 – 40; Archebasov vs Ucraina, 22 mai 2018, parag. 31). Pe această cale, instanța de judecată constată că Valerii Cumpăta a declarat cererea de recurs în afara termenului de 2 luni prevăzut în articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu articolul 433 lit. b) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la articolul 434.

Având în vedere considerațiile de mai sus, completul de judecată observă că esența dreptului de acces al recurentului nu a fost afectată și că restricția în cauză este justificată și se întemeiază pe articolul 434 din Codul de procedură civilă, care este formulat clar și previzibil. La fel, limitarea respectivă urmărește un scop legitim și este proporțională, fiind bazată pe criterii bine definite și transpuse la circumstanțele concrete din speță. Mai mult, testul de proporționalitate a permis stabilirea unui echilibru între interesul general al securității juridice și dreptul la un proces echitabil a tuturor părților implicate în prezentul proces judiciar. Din raționamentele date, se decide în mod unanim că cererea avansată de Valerii Cumpăta este depusă peste termen și nu pot fi acceptate spre examinare în fond, urmând a fi considerată inadmisibilă.

În conformitate cu articolul 270, articolul 433 lit. b) și articolul 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Valerii Cumpăta.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru

Maria Ghervas

Nina Vascan